

.
. . , ,

Много съм видѣлъ,
Много претърпялъ;
Или що да быде,
Азъ пакъ ще да вибѣжъ;
Око ми не мига,
Нито казахъ стига;
Не съмъ ся боилъ,
Зло не сжмъ сторилъ,

Нито ся боѣжъ,
На зговоръ стоѣжъ
Непоколебинъ,
Прѣдметъ възлюбимъ;

Рѣшилъ сжмъ имотъ,
Имотъ и животъ,
Който е юнакъ и сърдченъ
Нѣка дойде да ся врѣчемъ;

Чѣя да е съдба
Нѣка ны ся сбѣдва;
Нали ще ся мре
Едижжъ, кога и да е;